

[Arbejdsministeren]

get på over for kommuner og amter med henblik på at komme videre i arbejdet for større ligestilling.

Endelig skal vi naturligvis i al forsigtighed også gentage vores pressionsforsøg over for det private arbejdsmarked. Vi har sendt et brev, det gjorde vi i enighed her fra Folketingets side, og jeg sendte det på Folketingets vegne, om jeg så må sige. Tidspunktet er nu inde til, at vi tager sagen op igen over for parterne på det private arbejdsmarked og hører lidt til, hvordan det er gået. Der er sket meget positivt, bl.a. tillægget til samarbejdsaftalen, men hvordan har man så til hensigt at komme videre?

Hvad angår juraen med hensyn til ligestillingsloven og til lov om lige løn, er jeg villig til at gå denne lovgivning igennem sammen med Arbejdsmarkedsudvalget paragraf for paragraf, stykke for stykke, punktum for punktum, åbent og fordomsfrit. Det vil jeg gerne give tilsagn om. Men som jeg sagde før, jeg vil advare imod at tro, at det er den metode, der skal til for at opnå de afgørende skridt fremad.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Fru Jytte Andersen så en modsætning imellem vores forargelse over den manglende ligeløn og vores skepsis over for det konkrete socialdemokratiske forslag. Og hvis ikke det var, fordi der bag fru Jytte Andersens pæne formulering alligevel lurede en anklage for hykleri, ville jeg måske ikke have taget ordet. Men netop denne risiko for at blive anklaget for at være hyklerisk i denne meget vigtige sag gør altså, at jeg tager ordet.

Der er ikke nogen modsætning. Det, vi diskuterer, er: Hvilke midler er de rette? Skal vi i gang med justeringer på lovgivningsområdet, er det utrolig vigtigt, at det bliver de rette justeringer og ikke blindskud. Det er vores bekymring, og derfor har jeg også på Det Konservative Folkepartis vegne givet tilsagn om et konstruktivt udvalgsarbejde. Vi har en række spørgsmål, vi gerne vil have opklaret, det er i og for sig det, vi har sagt om Socialdemokratiets forslag. Jeg kan ikke se, at det er »take it or leave it«. Hvis man forlader Socialdemokratiets tankegang og ikke lige synes, det er de rigtige midler, så er man hykler, og så er man i virkeligheden ikke helt med på ligelønstankegangen. Det er dog en for snæversynet måde at betragte tingenes tilstand på.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Det var ikke mig, der brugte udtrykket hyklerisk. Jeg pegede bare på den modsætning, jeg hørte i de formuleringer, der kom fra både Venstre og De Konservative.

Når jeg bad om ordet, var det for at belyse, hvad der ligger bag dette med, at vi synes, det er naturligt, at en kvinde, der påtager sig et arbejde, som en mand tidligere har udført, skal have den samme løn som manden. Heri ligger ganske enkelt, at vi forudsætter, at arbejdet er det samme, og så skal man selvfølgelig have samme løn, for man skal have samme løn for udførelse af arbejde af samme værdi. Og det gælder naturligvis også, hvis en mand efterfølger en mand i samme job, i samme stilling – naturligvis.

Så vil jeg også gerne sige, når jeg nu har taget ordet, at dette med bevisbyrden er der, som fru Lone Dybkjær ganske rigtigt sagde før, ikke noget revolutionerende nyt i. Det er i virkeligheden et spørgsmål om, hvordan vi vægter retsstillingen, og hvor vi placerer bevisbyrden. Vi har det i ligebehandlingsloven, når det drejer sig om graviditet og barselorlov, og vi synes altså, det skal udvides.

Så vil jeg gerne sige, at vi også ser det lidt som en naturlig del af ledelsesansvaret. Arbejdsgiverne har også et ansvar for, at loven overholdes, ganske enkelt, og det er også lidt baggrunden for, at det må være rimeligt, at man, når man har ledelsesansvaret, også er i stand til at dokumentere, at man forvalter dette ledelsesansvar i overensstemmelse med gældende lov. Det gør man ved at have en synlig løndannelse, og det gør man ved at være parat til at gå ud og slå for en ulige løn, hvis man har de saglige argumenter for det.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Det er ministeren, der får mig herop, for ministeren var måske i virkeligheden den eneste, der kom med noget revolutionerende nyt eller i hvert fald noget, der kunne gå hen og blive noget revolutionerende nyt.

Ministeren taler om, at man var forundret, man var lidt chokeret over så mange job, der bliver givet til mænd i kommuner, amter og i staten, fordi der ikke er kvalificerede kvinder